

ZIAR SĂPTĂMANAL — CULTURAL ȘI INFORMATIV.

TEXT BIBLIC

Ioan, Cap. V, vers. 1—15)

Multe și mari au fost minunile prin care Domnul nostru Iisus Hristos și-a arătat firea dumnezeiască ne-a dat învățături.

Întă, în Ierusalim era un lăcar, o scăldătoare, lângă care stăteau mulți bolnavi, orbi și chiopi, veniți din toate părțile Ierusalimului, așa cum ați auzit că venia lumea suferindă la Moșia, ca să se vindece. Din când în când ingerul Domnului se pogora și turbura apa aceea, iar cine isbea să intre cel dintâi, apă după aceea, se făcea sănătos.

Lângă lac aștepta de multă vreme, un slăbănog, bolnav de 38 de ani, căci fiind neputincios nu reușea niciodată să intre în apă, de oarece alții i-o luau înainte întotdeauna. Și trezindu-l Isus pe acolo, l-a întrebat: —Vrei să fii sănătos?

Bolnavul i-a istorisit nenorocirea lui. Atunci Iisus i-a poruncit: —Ieși din apă și umbla! Și pe dată bolnavul s-a făcut sănătos și a putut merge.

Într-o zi, când l-a întrebat lumea că cine l-a făcut sănătos, el n'a știut să răspundă, căci Iisus și plecase de acolo. Mai târziu, Domnul Iisus l-a întâlnit pe bolnavul dindecat, la biserică și i-a zis: —Acuma că te-ai făcut sănătos, nu mai greșești ca să nu-ți fie cumva și mai rău pe urmă".

1. După cum bolnavii care se bălăneau în baltă minunăta se îndreptau trupește, tot așa orice păcat, prin credință, prin mărturisire și prin fapte bune.

2. Apoi, numai cel care era mai puternic și intra mai întâi în apă se vindeca, căci numai prin muncă se însănătoșește omul. Răspunsul lui bolnavului era sănătatea.

3. Slăbănogul nu se putea vindeca dacă nu-l ajuta cineva ca să intre în apă. Datoria noastră față de străjerii este să dăm în totdeauna semenilor n. și o mână de ajutor, cu cuvântul sau cu fapta, ca să se poată mântui, îndemnându-i la fapte bune, sau îndrumându-i în suferință.

4. Domnul Iisus l-a întrebat pe bolnavul dacă voia să se facă sănătos.

Bolnavul s'a făcut sănătos și a intrat ca a vrbt. Tot astfel, ori om ca să izbăvindu-l, într-o clipă, trebuie să creadă și să se vindece.

5. Îndată după minune, Iisus a plecat din fața lumii, ceea ce ne învăță că după ce facem o faptă bună să fim modești, așa cum a fost și Mântuitorul, și să lășăm ne recunoască alții meritele.

6. Bolnavul pățimăia fiindcă se vindeca. A doua oară, Domnul Iisus l-a întâlnit în biserică, rugându-se, ceea ce înseamnă că bolnavul era recunoscător, așa cum trebuie să fim și noi pentru orice bine care ni se face.

7. Tocmai de aceasta i-a spus Domnul Iisus să nu mai greșiască intrucă a doua oară Dumnezeu pedepsește și pentru greșala nouă, dar și pentru nerecunoștința că ne-a iertat odată și am continuat a păcătui.

AURA TRIFAN
Comandant străjer.

1 MAIU 1939

Nu știu dacă sentimentul de puternică emoție pe care l-am avut noi în ziua de 1 Maiu a svâcnit cu aceeași nesăpăntă bucurie în inimile tuturor celor care au ascultat, la radio, marea manifestare din Capitală, a congresului breslelor, congres la care a participat și primul ministru al Țării. Dar ne închipuim că un foarte scurt și sumar comentariu pe marginea acestei manifestații poate naște în mintea celor ce n'au dat, poate, destulă atenție acestui lucru, gânduri cu totul noi și îmbucurătoare despre noua îndrumare a spiritului muncitorimii noastre.

În adevăr, să se gândească cineva la manifestațiile obișnuite de la 1 Mai, din cellalte ani. Ziua aceasta era așteptată cu o mare îngrîjorare și era o mare fclerbere. Autoritățile transmiteau ordine severe de supraveghere; se luau amănunțite măsuri de pază în jurul instituțiilor și fabricilor; săliile de intrare erau pândite de ochi ageri gata să înregistreze cea mai mică mișcare subversivă. Ziua de 1 Maiu se arăta sub auspicii sumbre. Plutea în văzduh un svon de răsvărtire, parcă s'ar fi purtat prin undele eterului acel strigăt de resmerliță universală: „Proletari de pretutindeni, uniți-vă!". Chiar atunci când cetățenii pașnici mergeau să petreacă Armindeni pe tarbă verde erau bănuți și iscodiți, ca nu cumva acolo, în mijlocul naturii darnice și pline de pace, să cante Imnul Internațional al III-a. Numai vorbim de tulumbele pomperilor și bastoanele de caucuc ale gardienilor polițienesci care intrau în slujbă bogată, în această zi, atunci când un grup de zurbagii îndrăzneți, încercau să defileze prin fața instituțiilor celor mai de seamă cu pumnul strâns, amenințator.

Erau atunci, toate acestea, o boală primejdioasă, un vis rău, un duh întunecat și pustitor care se abătea asupra Țării, tocmai în ziua în care se puneau tanc indolelilor lerni și începătura sigură căldurii de vară.

Panica pătrundea pretutindeni și desamțul politic era incăpabil să domine situația fără a tremura de groaza surprizelor.

Și iată acest 1 Maiu 1939! Muncitorimea de ieri, purificată de gândurile haotice, trezită într-o țară nouă, la o orânduire sănătoasă și cu mîrează de prospețune, se adună în văzul tuturor, având în fața ei pe cel mai muncitor om al Țării de

azi, primul ministru Armand Călinescu. Și în locul zvonurilor de rezmerliță, zumzetelor amenințătoare de distrugere, muncitorimea românească, însoțită de un nou duh, ne-a făcut să luăm parte la o manifestare de de înalt patriotizm. În locul Internaționalului, Imnul Regal; în loc de indemn în răsvărtire, a răsunat cântecul unității în jurul Steagului național; în locul scrișnetului bolșevic, strigăte de urale pentru armata țării; și în locul zurbel defilărilor învălmășite și cu pumnul strâns a blestem și ură, marea alinere a unei coloane entuziaste, în frunte cu ministrul însuși al Muncii, prin fața palatului regal, prin fața Suveranului care a înțeles vremea și i-a găsit leacul, dând nouă orânduire țării. Și mai presus de toate, acea muncitorime care altădată vedea răul dincolo de granițele țării, hotărâtă astăzi o subscripție națională a muncitorilor pentru însestrarea armatei și apărarea hotarelor amenințate.

Iată de ce 1 Maiu 1939, este emoționant; este semnul cel mai sigur al vremilor celor noi.

A. A. Rotundu

Plecarea d-lui Colonel Cretzulescu

de NICU N.

Domnul Colonel Cretzulescu a predat comanda Regimentului 15 Dorobanți.

Plecarea d-sale a lăsat un mare gol în sufletele celor pe care i-a comandat și care l-au iubit.

Om de o înaltă distincție sufletească, de o rară eleganță în atitudini, în gesturi și în fapte—d. col. Cretzulescu lile a creiat și a instaurat o epocă luminoasă în istoria acestui regiment.

Fost luptător în războiul de întregire, ostaș cu sufletul călit sub ploaia de gloanțe și obuze în crunta epopee a neamului, d-l colonel Cretzulescu a știut să desprindă un mare adevăr: secretul victoriei constă în câștigarea sufletelor a-

D-l Colonel Cretzulescu

celor pe care îi comanzi și în fruntea cărora luptă; cu sufletele câștigate poți sfărâma și mnuți.

Călăuzit de aceste convingeri, cu un tact, cu o bună-tate neîntrecută, cu o ascunsă dar perseverență energie d-sa a condus admirabil un an de zile, gloriosul regiment Războeni No. 15.

Adresându-se sufletelor cu o dragoste sinceră, sufletele au răspuns cu aceeași devotată dragoste, gata de muncă și de sacrificiu.

Drumul fixat s'a dovedit a fi cel mai bun.

Sub înțeleapta sa comandă, gloria pe care atâția vrednici înaintași au adus-o unității (Continuarea în pag. 2-a)

Războiul viitor după un ofițer german.

(după „Le Temps")

Una dintre personalitățile militare cele mai distinse din Germania este Colonelul Foertsch. El conduce serviciul de presă din Ministerul de Război al Germaniei.

Cartea lui, apărută de curând „Artă războiului de ieri și de azi", poate fi deci socotită ca expresiunea fidelă înaltului comandament german.

Artă războiului — spune autorul, are ceva comun cu toate artele și anume: ști ce a fost ieri, dar nu ști ce va fi mâine.

Războiul, după concepția autorului, este o fatalitate, o lege naturală. Reamintind o vorbă a filozofului grec Heraclit „războiul este mama tuturor lucrurilor", azi — spune autorul — sun-

tem în măsură să simțim și mai mult înțelesul acestei vorbe: războiul a scos la iveală pe Führer.

Contra părerii răspândite în Franța că în Germania „militarismul predomină, colonelul Foertsch se pronunță categoric pentru subordonarea „militarului" „politicului" în conducerea războiului — părere cu totul opusă lui Ludendorff, pe care autorul îl contrazice, amintind spusele lui Clausewitz: „Războiul nu e altceva decât continuarea politicii prin alte mijloace".

Rezultă deci că nu „militarul", ci „politicul", trebuie să decidă de război. „Politicul fixează ținta războiului. El ia hotărârile trebuțoare pentru conducerea

războiului.

Dar care trebuie să fie țintele unei politici de război? Ele nu pot duce la un succes durabil, decât atunci când răspund necesităților vieții naționale. Dar cine va judeca aceste necesități? În Germania se crede că Führerul este judecătorul care nu greșește niciodată.

În ce privește războiul viitor, crede că experiențele recente, ca războiul din Abisinia, China, Spania, nu ne aduc învățăminte de mare preț. Ele sunt conflicte locale, care se desfășoară în condiții particulare. Viitorul război va fi, dacă nu un război general, dar de sigur unul de coalitiți.

În orice caz popoarele nu se vor război decât pentru motive puternice, care vor pune în joc însăși existența lor, iar războiul va fi lung, foarte lung.

Aici s'ar părea că autorul nu e în acord cu opinia curentă

...Inclusiv corul dela „Precista"!

de Vasile Dorneanu

Notele acestea apar ca un postscriptum natural la un articol al prietenului Fiedler în care făcea un reușit și verosimil portret al corului dela biserică sf. Gheorghe.

Cum d-l Fiedler își manifesta nedumerirea în fața calităților unui cor compus din elemente neinițiate teoretic și academic în tehnica muzicală — rândurile de față au drept țel să clarifice acest punct obscur din admirația leală a d-lui Fiedler.

Dar să dăm cuvântul istoriei:

Încă din 1929 funcționa în parohia Precista, sub conducerea morală și tehnică a Părintelui Th. Borș, corul Casei Naționale alcătuit din elevii orfelinatului I. O. V. (soprani, alțiști) tenorii și basii fiind recrutați dintre elementele mature ale parohiei.

Când Casa Națională și-a restâns activitatea la arheologie, corul a rămas numai al bisericii „Precista" așa cum e până în ziua de azi.

În 1935 o parte din coriști dela Precista au roit și-au pus bazele corului dela sf. Gheorghe. Era deja un semn că acest cor dela Precista ajunsese la maturitate și elementele sale erau suficient de pregătite ca să activeze independent.

Compoziția actuală a corului dela Precista e destul de variată: copii de curs complimentari, ucenici la diferite meserii, fii enoriașilor etc. Însă aceste elemente eterogene au o omogenitate socială, fiind toate numai din poporul de jos, și tocmai aici stă cheia coeziunii și taina longevității acestui cor. Încercările de acest gen ale altor biserici, (cum e Trei Erarhi și Valea Viei) au ratat fiindcă au urmărit recrutarea de elementele selecte, „intelectuale", care sunt mai dificile pentru asemenea înjghebări colective ce implică anumite sacrificii disciplinare.

Pentru elementele dela Precista însă, a face parte din cor este o distincție și o mândrie socială.

Desigur, că în atare condiții (Continuarea în pag. 2-a)

după care Statele totalitare se gândesc să deslănțue un război, care în concepția lor — ar putea fi scurt sau chiar fulgerător.

Colonelul Foertsch crede dimpotrivă. Armele întrebunțate azi, oricât ar fi de puternice, nasc în mod automat mijloace de apărare potrivite.

Autorul îl pare cu neputință ca războiul să se nască prin surprindere; în totdeauna va fi o perioadă de preparație politică, de încordare, în care se vor face pregătiri în ambele tabere. O lovitură rapidă ca să dea rezultate imediate ar o mijloace mari, care nu se acumula în secret.

O parte a cărții este consacrată războiului aerian și matelor specializate. Se așteaptă unii cred în rolul hotărâtor al aviației într-un viitor război (Continuarea în

...Inclusiv corul dela „Precista“?

(Continuare din pag. 1-a)

„teoretice”, munca pe tărâm tehnic a dirijorului este însoțită și lacunele „culturale” ale corului dela Precista n'ar putea fi învinse fără tactul pedagogic, priceperea și dragostea cu care Părintele Borș, întemeietorul și conducătorul acestui cor, ucenicul de 10 ani de zile, înfășurat în mânia opacă a discreției creștinești.

Și tare ne temem că aceste revelații să nu fie un atentat la modestia și smerenia notorie a acestui neobosit lucrător în via Domnului dela Precista.

Total desinteresat materialicește, Sf. Sa ajută de multe ori din puna personală elementele nevoiaș, căci pentru cele 60 de elemente ale corului, retribuția anuală de 10.000 de lei din partea Primăriei (166 lei anual, de persoană) este mai mult o formă platonice de recunoaștere a existenței acestui cor, prin care se urmărește și înălțarea sufletească a elementelor sale prin cultul frumosului moral, alături de acela al credinței și al adevărului creștin.

O mică instituție samaritană, o școală morală de continuitate sufletească (căci multe elemente enoriașe frecventează corul chiar după ce se gospodăresc), — o mică academie de muzică ce roșește din când în când, iată ce este corul dela Precista... Iar Părintele Borș poate servi ca factor concret de emulație.

Cine a ascultat odată acest cor, nu poate să nu-și amintească de vorbele Arhimandinei. Dupin, înaintea naturii nealterate: cel mai mare poet e atunci acela care inventează mai puțin!

Fără încruntări polemice și fără intenția de a stabili o simetrie de adevăruri, am făcut acest succint istoric al corului dela Precista tocmai pentru ca lumina sa să se reliefeze mai limpede calitățile corului dela Sf. Gheorghe.

Vasile Dorneanu

Războiul viitor după un ofițer german

(Continuare din pag. 1-a)

alții văd în armatele, mai mici, dar antrenate și motorizate, un mijloc de luptă superior maselor greu de mănuit ale războiului trecut.

Colonelul Foertsch nu socotește îndreptățită nici una din aceste păreri.

El crede că esențialul într'un război viitor va fi ocuparea teritoriului, care nu poate fi făcută prin aviație, iar în ceea ce privește armatele motorizate autorul le atribuie un rol mai puțin important, dar fiind mai ales faptul că materialul lor de transport se poate uza și degrada repede.

Plecarea d-lui Colonel Cretzulescu

(Continuare din pag. 1-a)

s'a mărit, s'a împodobit cu alte frumoase trofee.

La lanțul vrednicilor isbânzi s'au adăugat verigi mai strălucitoare.

În cartea cu victorioase amintiri, s'au înscris noi și luminoase pagini.

Aceste isbânzi au adus comandantului constatarea că a fost înțeles. Și desigur aceasta a fost cea mai curată bucurie și frumoasă răsplată ce se putea aduce acestui comandant de elită.

Părăsind comanda regimentului, cu toate că pleacă într'un post mult mai mare d-l Colonel Cretzulescu a simțit o duioasă tristețe pentru că d-sa este strâns legat de acest regiment în care a început cariera, a făcut războiul și pe care l-a comandat.

Totuși a plecat mulțumit că, muncind cu râvnă și folos pentru binele instituției și a țării, a ridicat Regimentul 15 pe culmi și mai mari, a sîdit în sufletele celor pe care i-a comandat alese și înalte simțiminte și a cucerit devotata dragoste a tuturor.

Dorindu-i pretutindeni mari isbânzi noi îl așteptăm pe cât de curând comandant al brigăzii noastre.

Spiritul Gospodăresc al Ținutului Prut

Compartimentată pe Ținuturi, activitatea care se desfășoară — în toate domeniile — pe întreg cuprinsul țării, cunoaște câștiguri și progrese dintre cele mai reale.

În fiecare Ținut, potrivit normelor impuse de conducerea Rezidenței Regale, se încheagă imaginea unei vieți prosperă. Fără a se cădea în acel regretabil regionalism, care, altădată, înăbușea elanurile sub obrocul prejudecăților — activitatea plurală a fiecărui Ținut se realizează pe criteriul rezolvării acelor probleme specifice locale, și într'un spirit de refacere dominant peste toate stradanțiile câte se depun, astăzi, în țara întreagă, spre a-i da o nouă față, potrivit vremurilor pe care le străbatem.

Cu o configurație variată a pământului, deci cu nevoi felurite ridicate din însăși această realitate, țara noastră se cerea gospodărită prin aceste centre administrative, care sunt Rezidențele și care pot surprinde și rezolva toate cerințele legate de particularitățile Ținutului.

Cu prilejul convocării la Prefectura județului Iași, a președinților Camerelor agricole și a consilierilor din Ținutul Prut, — Președintele Regal Prof. Tr. Ioan — a făcut o impresiune deosebită din care se desprinde o preocupare dominantă: preocuparea de a se orienta toate elementele tuturor, în cel mai înalt grad gospodăresc.

În acest program de

marilor realizări, figurează opera drumurilor din Ținut, prevăzându-se în scopul acesta suma de 66.440.000 lei, dând înfișurarea cuvenită rețelei rutiere, care se găsește într-o stare precară.

În același buget, asupra căruia d. Rezident Regal a dat referințe în amănunțime, se prevede suma de lei 3.000.000 destinată înzestrării comunelor rurale cu mașini și unelte agricole, precum și sprijinirii cooperatiste țărănești. De asemenea, pentru intensificarea acțiunii pomologice, horticoale, viticole și industrializarea produselor agricole, s'a alocat suma de lei 1.300.000.

Un fond de 2.000.000 lei este înscris pentru propaganda culturală și agricolă, sumă din care 1.700.000 lei va servi pentru distribuirea premiilor în unele agriculturi, plugarilor săteni nevoiași.

Se prevede, de asemenea, suma de 600.000 lei pentru medicamente, instrumente, materiale și orice cheltuieli pentru combaterea epizootilor la plante și animale.

Se găsesc, apoi, înscris în bugetul Ținutului, importante sume pentru rezolvarea tuturor problemelor care sunt impuse de bunul mers al treburilor gospodărești.

Reese din schița programului de activitate al Ținutului Prut, că prezidează la conducerea acestui Rezidență, un spirit novator și dinamic.

Cred că o grea boală a secolului și a tuturor timpurilor, o mare vrășmașă a fericirii omenești, este plictiseala.

Unde nu vrei, nu o găsești. O afli la copilul care stă lungit pe pat și întreabă pe părinți ce se face, arătând semne de nervozitate; o întâlnești în multe familii unde, mai ales în zile de sărbătoare, toți membrii lanzează în neactivitate și chinătoare tăcere; nu lipsește la doamnele, în deosebi din buna societate, la care, vorbele obișnuite după salutarile de rigoare, cu prilejul întâlnirilor, sunt: „mă plictisesc grozav, dragă, zău mor de urit!”

Ba o vezi și prin grădini publice, sau locuri deschise pentru plimbare, la grupuri, de tineri adeseori, cari se plimbă plictisiți de colo până colo, fără să vorbească, fără să râdă, cu fața întunecată de griji, fără să-și reverse în multe și variate manifestări, vigoarea și neastămpărul sufletului tineresc.

Unii ca aceștia nu vin acasă recreați trupest și sufletește, ci nemulțumiți s'au petrecut

vremea în hoinăreala fără rost.

Plictiseala o găsești în multe reuniuni, unde interesul discuțiilor nu animă și nu crează buna dispoziție.

De n'ar fi plictiseala, omul nu ar spune cu atâtă grabă și ușurință că e nefericit și n'ar lunea așa lesne pe povârnișul patimilor.

Omul zice că fumează, bea sau intră să petreacă în localuri rău famate, ca să scape de necaz, dar cele mai adesea ca să scape de plictiseală. Plictiseala face ca să se concentreze atențiunea asupra unor ușoare turburări organice, — care adeseori sunt inerente în funcționarea corpului și să facă din ele boli incurabile; plictiseala aduce nervozitate, iar nervozitatea simțind trebuința să se descarce, scandaluri. Din plictiseală izvorăsc gândurile negre asupra vieții; el și datorăm pesimismul, scepticismul și chiar sinuciderea.

Plictiseala are o mare parte de contribuție în sărăcie, căci plictiseala înseamnă inactivitate. Desigur că pricinile plictiselii

nu pot fi prinse și discutate în cadrul unui articol de ziare înainte de-a încerca să le arătăm în alte articole, vom trimite pe acel pe care îl interesează această chestiune, la literatură, scriitorului francez André Gide, care, printre altele, spune că plictiseala pornește dela sentimentul că ai putea trăi altfel decum trăiești și că nu ne dăm seama pentru că ne plictisim, că ne plictisim pentru că ne distrăm. Deci ca să nu te plictisești trebuie să fii mulțumit de munca ta și să nu jinduești la lumea celorlalți.

Oricât ar părea de paradoxală această susținere, cred că nu-l lipsită, măcar în parte, de adevăr.

EPIGRAMĂ

Unui prieten, colaborator al „Avântului”.

Plac articolele tale,
Cu subtitlu inedit:
Ba c-î sfârșit cum, u-mare,
Ba-î urmare cu sfârșit

C. E. D.

INFAPTURI COOPERATISTE

Tipografia „Gh. Asachi”

În Iulie 1937 s'a deschis în orașul Piatra-Neamț, întreprinderea cooperatistă de tipografie „Gh. Asachi”, care a încheiat primul său bilanț la 31 Decembrie 1938.

Duminică 31 Aprilie s'a ținut Adunarea generală ordinară, căreia s'a supus spre aprobare acest bilanț.

Adunarea a fost prezidată de D-l prof. Panatle Popovici, Președintele Cooperatistei; D-ni-a a dat cetera dărilor de seamă, în care după ce face un istoric scurt a fazelor și greutăților prin care a trecut înființarea acestei tipografii, constată cu mulțumire că bilanțul încheiat, după un an și cinci luni de funcționare, înscrise un beneficiu de aproape 281.000 lei.

Consiliul, în scopul de a consolida întreprinderea, a afectat din acest beneficiu însemnat lei 262.000 fondul de amortisment al investițiilor (ceace revine la 25% din totalul lor, care este de peste un milion lei).

Cooperativa dispune de un capital vărsat de lei 375.000 și a achitat până în prezent aproape 400.000 lei din datoritiile în sumă de lei 800.000, pe care le-a contractat la instalarea tipografiei.

Aduce mulțumiri conducătorilor fostei Bănci Centrale Cooperative pentru sprijinul dat prin acordarea unui împrumut de 675.000 lei, fără care întreprinderea n'ar fi putut lua ființă.

După cetera raportului cenzorilor, la cuvântul d-l avocat Vasile Șoarec, care își exprimă mulțumirea de felul cum a fost condusă Cooperativa și laudă actul de bună gospodărie a Consiliului, care a alocat o sumă importantă amortizării inventarului. Face unele observații asupra îmbunătățirii condițiilor tehnice de lucru, exprimându-și dorința ca întreprinderea noastră să ajungă în fruntea întreprinderilor similare.

Face apel la toți bunii Români să încurajeze cooperativa și cere ca adunarea să aprobe bilanțul și să dea descărcare Consiliului de gestiune sa.

D-l colonel Al. Calmuschi își exprimă convingerea că s'a depus din partea consiliului eforturi maxime și se declară mulțumit de felul conducerii și de rezultatele realizate.

Au mai luat cuvântul D-nii: Leon Mrejeriu, M. Botez și prof. Țăranu.

Răspunzând d-l prof. Panatle Popovici, Președintele Cooperativei, aduce mulțumiri antevor-

bitorilor pentru constatările făcute. Arată preocuparea permanentă a Consiliului de îmbunătățire a condițiilor tehnice de lucru. Aceste îmbunătățiri sunt însă în parte în legătură cu personalul de lucrători, care-și dă toată osteneala, dar mai ales cu o sporire a inventarului prin cumpărare de mașini și de literă nouă și variată. În direcția aceasta, s'a făcut tot ce a fost posibil și de sigur că această preocupare va fi avută și în viitor. Ne putem felicita însă că s'a realizat în așa scurtă vreme o întreprindere românească viabilă.

Are convingerea că societatea va deveni o mândrie a cooperatistelor românești.

Rezultatele obținute se datoresc de sigur activității Consiliului, care nu numai că nu a primit pentru munca depusă anul trecut nicio remunerație, dar nu și-a înscris vreuna nici în noul buget. Ele se datoresc însăși lucrătorilor, cari au ac-

ceptat să muncească timp de un an câte 9 ore pe zi fără plată suplimentară. Și se mai datoresc într-o foarte mare măsură d-lui director Gh. Grigoriu, care fără a-și număra orele de birou, chivernisește cu mare economie cheltuielile și gospodărește cu mare rândulăla întregul avut.

Tuturora d-l Președinte le mulțumește călduros.

Adunarea, în unanimitate, a dat descărcare Consiliului de administrație și a aprobat bilanțul prezentat.

Se realeg în Consiliu d-nii: General D. Efstatiadi și C. Turcan și se alege d-l Petru Gheorghilasa, — Cenzori se realeg d-nii: I. Tenea, Mihail Polii, experți comptabili și C. Turcu.

S'a expediat o telegramă Institutului Național al Cooperatistelor prin care i se mulțumește pentru ocrotirea părintească cu care a întâmpinat întotdeauna cooperativă.

Spicuri în politica externă

Lichidarea regatului albanez este o copie fideală a lichidării republicii Cehoslovace.

La 27 Neomvrie 1926 Italia încheie cu Albania un pact mutual și decolaborare cordială, prin care se angajează să respecte statu-quo politic, juridic și teritorial al Albaniei.

La 2 Ianuarie 1937 printr'o înțelegere anglo-italiană se stabilește menținerea „statului quo in ceea ce privește suveranitatea națională a teritoriilor din bazinul Mediteranei”.

Înțelegerea este confirmată apoi printr'un acord amănunțit încheiat la 16 Aprilie 1937 și este apoi din nou întărită prin angajamentele personale pe care D-l Mussolini le-a luat față de D-l Chamberlain cu ocazia vizitei acestuia la Roma, în Ianuarie 1939.

La 4 Aprilie 1939 și la 5 Aprilie 1939 Contele Ciano afirmă Ministrului Angliei că „Roma nu intenționează să facă nici o operațiune militară în Albania”.

Rezultatul? După câteva zile Albania este ocupată de trupele italiene.

Să vedem acum în cel fel se îndrumăz politica Germaniei față pe Polonia.

Întâi s'a procedat la încercarea Poloniei, prin ocuparea Slovaciei (la Sud) și a Memelului (la Nord), la fel cum se fă-

cuse față de Cehoslovacia prin ocuparea Austriei.

În al doilea rând se organizează o supraexcitare a minorității germane din Polonia, la fel cu cele petrecute în Cehoslovacia.

Prin presunea militară exercitată în interiorul arcului, prin presunea morală în interiorul Poloniei, nu este exclus ca Germania să reclame la început revendicări limitate — retrocedarea Danzigului sau autostrada — preparând însă o operație mai intensă. La fel s'a procedat și în Cehoslovacia: Germania a revendicat întâi regiunea Sudetă, iar apoi...

N'ar fi de mirare de pildă ca Germania să încerce să separe Ucraina poloneză, cum a făcut cu Slovacia.

O legătură ucrainiană s'a constituit la Berlin, după modelul legăturii slovace, care se constituise la Viena.

Iar de aici până la ocuparea Galiei locuite de Ucrainenii nu e de cât un singur pas. N'a făcut parte și Galiția din fosta Austrie imperială, pe care a moștenit-o Germania?

Sunt semne însă că această operație va fi mai greu, dacă nu chiar cu neputință, de executat.

P. P.

Cultura inului

Inul este planta, care din cele mai vechi timpuri, a fost cultivată atât pentru furor, cât și pentru sămânță. Suprafața cultivată înaintea, era mult mai mare, însă în urma introducerii bumbacului, s'a micșorat suprafața cultivată cu această plantă. Deoarece pânza de în este de calitate superioară, nu putem oare să mărim suprafețele cultivate, pentru a corespunde nevoilor gospodărești? Desigur, acest lucru se poate face ușor, însă trebuie să aplicăm bine tehnica culturii lui, fiind o plantă foarte pretențioasă față de climă și de pământ. În țara noastră, inul poate fi cultivat fiindcă pământul și clima, îi sunt favorabile.

Pregătirea pământului trebuie făcută cu mare atenție și este în funcție de planta premergătoare (semănată în anul trecut) și de natura pământului. Desmăltirea, se face la 6-7 cm. adâncime, atunci când am avut o cereață păloasă. Apoi, se botoronește pentru a se face la suprafață o pătură bine mărunțită — condiție absolut necesară acestui culturi. Urmează arătura principală (de toamnă), care se face la 25-30 cm. adâncime, iar primăvara se ară din nou, cu condiția ca până la semănat poșgăția dela suprafață să se rupă meru, cu grapa, menținând astfel apa în pământ. În cazul când am avut o prășitoare, primăvara nu mai arăm, ci este de ajuns să grăpăm ogorul bine în lung și în lat. Cele mai bune premergătoare sunt cartoful și sfecla, dar semănatul inului în același ogor, nu este permis, decât după 5-6 ani, fiindcă are paraziți și se cătușă pământul, atât în substanțe chimice, cât și în apă.

Îngrășatul ogorului cu gunolul, se face cu planta premergătoare (un an înainte), deoarece inul fiind plantă fină, cere substanțe ușor solubile (ce se topec ușor în apă) și uniform repartizate pe întregul ogor. De ce? Gunolul de vite, are mult azot, care favorizează îngroșarea tulpinelor, (scade valoarea furului) iar substanțele chimice sunt greu solubile, deci inul nu le poate folosi îndeajuns în primul an. (Gunolul să fie bine putrezit, împrăștiat cât mai uniform pe toată întinderea și în cantitate mijocle 25-30.000 kgr. la ha).

Sămânța trebuie să fie lipsită de corpuri străine, să aibă luciu, gustul și mirosul caracteristic. (În caz contrar, sămânța nu-i bună).

Semănatul se face imediat ce pericolul gerurilor târziu a trecut, tocmai atunci când apa este din abundență în pământ, iar cantitatea ce se dă, pentru sămânță, este de 70-90 kgr. la ha., iar pentru furor, 150-180 kgr. la ha. Semănatul se face obliguinit prin împrăștiere, procedându-se astfel: se împarte sămânța în două părți egale; o parte se seamănă în lungul ogorului, iar cealaltă în lat, pentru a evita să rămână porțiunile nesemănate. Așa semănat, se îngroapă numai la 2-3 cm. cu o grăpă de spul, după care se tăvălușește.

Îngrijirea ogorului. Se întâmplă adesea, la pământurile argiloase, că se formează o poșgăție, care trebuie neapărat ruptă, fie cu tăvălugul ușor dințat, fie cu o grăpă ușoară, scurt dințată. Apoi înălțim de buruieni, când inul a atins înălțimea de 10-12 cm. și în fine împedecarea căderii, (pierderii f. mari) se face cu ajutorul unor țărșuși, pe care atunci când e nevoie, se pun niște chingi, oprindu-se astfel căderea, ce ar favoriza putrezirea a jumătate din tulpină.

Recoltarea, se face începând din momentul înfloriturii, (pentru furorul cel mai fin) și se termină la coacerea completă, (pentru sămânță). Această lucrare se face prin cosire, secerare sau smulgere, după care inul se leagă în snopi, ce se usucă la soare complet în 10-12 zile. Așa uscat, este pus la topit, după ce s'a luat sămânța în condiții cunoscute de toți cultivatorii, cu condiția ca întotdeauna să se evite apele curgătoare, unde temperatura apei nu este constantă.

După aceasta, urmează transformarea în furor, lucrare pe care gospodinele o cunosc, ajungându-se în cele din urmă la pânza cea mai bună, care înțere cu mult orice alte pănușuri. În vremurile de astăzi, mai mult ca oricând, se cere ca acestel plante să se dea importanța cuvenită.

Vasile Vlad
Inginer agronom

Pentru Internatul Liceului

Încă din toamna anului 1936 s'au început lucrările pentru construirea unui nou local pentru internatul liceului „Petru-Rareș”, internat care să adăosească elevi poruși dela țară, din județul nostru.

Monumentala construcție, prevăzută cu tot ce este mai modern pentru adăpostirea și bunul traiu al elevilor, s'a ridicat cu mari sforțări și sacrificii, până la acoperiș. Ea iud, de asemenea este aproape terminată, fiind gata să a. dăpostească dormitoare pentru aproape 120 elevi.

Dar lucrarea merge încet, din lipsă de fonduri. Comitetul școlar ar dori ca până în toamnă să poată pune în stare de funcționare cel puțin dormitoarele elevilor. Pentru aceasta se simte nevoie de mobilier nou, de oarece cel vechiu nu mai îndeplinește condițiile de sănătate și igienă cerute de noua clădire.

Comitetul școlar apelează și pe această cale la toți cei cu dragoste de co-

pui și de școală rugându-i a contribui cu obolul lor, cât de mic, pentru adunarea de fonduri necesare terminării clădirii, atât de necesare, a acestui internat.

Noi vom publica aici numele binevoitorilor donatori.

Avântul

Complectarea consiliului

Tipografiei „Gh. Asachi”

În ședința adunării g-rale de Duminică 30 Aprilie, s'a complectat consiliul cooperativel „Gh. Asachi” precum urmează:

Au fost realeși d-nii: g-ral Efstatiade și inginer C. Turcan. Pentru al treilea loc ce se făcuse liber prin ieșirea la sorți a d-lui Ioachim Fuloagă, au candidați d-nii: prof. Victor Savin și inv. P. Gheorghieasa.

Prin vot secret, a fost declarat ales d. Petre Gheorghieasa.

Citiți și răspândiți
„Avântul”

Cronica săptămânii

LOCALA

Incepută cu Armindenul, săptămâna locală s'a arătat sub zodie prielnică, aici la noi în țarg. Parcul a început să fie cercetat, iar Peste Vale s'a gustat pelin pe iarbă verde și au bătut țambalagii, făcând concurența nealea păsărilor cerului, care cântă fără bacșiș. A avut omul o clipă de răgaz, pentru suflățul lui, în care să uite de amarul zilei și să se îndulcească cu gustul amărui al vinului care, nu știu cum — spunea unul — are o deosebită savoare atunci când, în jurul său, mișună vietățile mărunte ale pământului, urcă în văzduhul senin mireasma țărnil jilave și coboară sub cetini o umbră dulce, păstrând răcoarea damigien și frăgeziunea fripturii de miel.

Dacă ar fi așa mereu! Și dacă ar fi pentru toți! Lumea ar fi un raiu și viața o desfătare. Dar iată că Armindenul a trecut și au venit zilele de muncă, rata la impozite, cartea de imobil... Nu, zău, prea se grămădesc multe

și mărunte care să n'tunece orizontul urzit acolo sub poală de codru verde.

INTERNA

Săptămână de liniște, de așteptare. Se așteaptă întoarcerea d-lui Gr. Gafencu, ministru nostru de externe, din lungul său turneu prin Europa. Din gazete am aflat că d-sa a fost foarte bine primit pe oriunde a fost, ceea ce este o dovadă că România astăzi este oarecum cheia politicii din sud-estul european. De atitudine noastră se interesează toate țările europene și suntem în mare cinste. Poate niciodată, — afară de 1914, — nu ni s'a făcut atâtea curte ca acum. Numai că tare am fi bucușoși să nu ni se facă atâtea temenele, dar în schib să fim lăsați în pace, căci de pace avem nevoie mai mult ca oricând. Și nu numai noi, dar toată lumea de pe pământul blagoslovit de Dumnezeu. Sunt atâtea de făcut, dar nesiguranța zilei de mâine pune atâtea piedici!

EXTERNA

Aceeași nesiguranță continuă, enervantă, săcăitoare. Se așteaptă azi discursul d-lui Beck, ministrul de externe al Poloniei, care să răspundă propunerilor germane, — ca și cum de asta ar atârna rezolvarea tulburării europene. Dar iată că peste toate vine și vestea demisionării ministrului de externe al Rusiei, d. Litvinov și înlocuirea d-sale cu d. Molotov. Eveniment de mică importanță s'ar părea. Dar strînățata se arată alarmată de această schimbare, în care vede o atitudine a Rusiei față de politica d-lui Litvinov, prea cunoscut pentru prietenia sa cu Anglia. Să fie aceasta un semn că Rusia caută o nouă orientare? Unii chiar cred a ști că însăși Germania, prin discursul d-lui Hitler, ar fi înțins, o punte înspre Moscova, căci fuhrer-ul n'a suflat un cuvânt de ocară împotriva vecinei noastre dela răsărit. Mă rog, ce-o fi, vom vedea

DELA FEREASTRĂ

Sunt multe momente în viață când simțim nevoia de a fi singuri, de a face abstracție de tot ce ne înconjoară, de a ne țese în jur o pânză de absolută sursularizare.

E adevărat că viața se poate trăi blîrm; hrănindu-ne cu aspectele din jur sau hrănind (noi înșine) aspectele interioare. Aspectele exterioare ne obligă de multe ori să asimilăm forme care nu au ce căta în conținutul nostru sufleteț; aspectele interioare sunt propriile noastre odrasle, născute din propria noastră sevă psihică; au defectul de a fi „după chipul și asemănarea, noastră”; desigur, defect în limita încrederei dar și neîncrederei în individul în sine.

Și cum pușul sunt acela care știu „că nu știu nimic”....

Încegăm relația între elementele de mai sus, afirmând că „absoluta singularizare” este unul și cel mai ales element al aspectului de viață interioară.

Am vorbit despre „absoluta singularizare” dar nu am pledat pentru ea. Căci nu e bine să fim adepți integrali ai ei.

Totul este să putem participa la fenomenul de viață exterioară extrăgând elementele asimilabile și topindu-le în propriul nostru aluat sufleteț.

Ce poate fi mai frumos decât să asistăm „rațional” la propria noastră dospire psihică?

Apoi, elervescența cerebrală trecută, să sorbim din nou, calmi și liniștiți frumusețea din jur; frumusețea unei zile; frumusețea unei priveliști.

Să ne integrăm din nou în realitate, înarmați și purificați oarecum....

A trecut de abia un ceas de când răpăiala ploii s'a topit în praful drumului; brazii din fațim, peste care vântul scuturase colb, își stropesc umbra cu boabe de lacrimi.

Mal încolo, o trăsură duce cu ea discul luminos al soarelui răsărând în poclitul încă umed.

Un popă împarte binețe câtorva cunoscuți țeyți în cale. Un frizer își pitmbă halatul alb și larg, fluturat de vânt ca mantia unui beduin de al lui Chateaubriand rătăcit în pustiu.

Dol copil se târăsc de mână clocănd în toate pietrele din cale sau urcându-se semeț pe ele.

Pretutindeni soare, viață și brădet.

Dinpre școala dela turn, glasuri mlădioase și fragede îngână melodia primăverii; a primăverii care a cuprins pământ și suflet.

Grădinițe cu urlage buchete de arbori înfloriți, varșă pretutindeni valuri de parfum reavăn și amețitor.

Și nu știu de ce, primăvara care zămbește în melodii a acestor vârstare în mugur, răscolește parcă mai adund tristețeri actuate în suflet.

Trăim o viață intensă: sau poate accentuat intensă numai prin simplu contrast.

Dacă nu am vedea reversul medaliei, am crede că totul se rezumă la dimensiunile spirituale cu care am fost noi croiți: la strămtile noastre dimensiuni spirituale într-o lume care e totuși atât de largă; largă și mare cât înfinitul. Și noi, biciclisti cari credem că o vom putea strănge în încheștarea pumnului nostru, așa ca pe o mână de țărână (poate fiindcă lumea noastră se reduce, mai curând sau mai târziu, la o mână de țărână).

Trec din nou cu privirea dincolo de fereastră; departe se desăfoară o mare de cetină cu valuri de un verde crud; cu făgii de umbră și lumină fscate de trecerea palelor de nouri, ce se vâlătucesc și se destramă ca niște umbre însuflețite.

În vale, albe sau cărămizii câteva case răzlețe stau de pază pe mal privind, de când se știu ele, același zbatere a Bistriței care-și rostogolește apele printre pietrele cu același lugubru vuet de veacuri....

Soarele și-a domolit dogoarea; curând, oboșit și stins își va închide pleoapa în valea din spatele munților cu crestele rumenite de amurg.

Dinpre turn ajung până la mine undele de evlavie ale rugăciunii care împodobesc jola străjerească.

Const. Dănciuloiu.

AVIZ

Se aduce la cunoștința onor. public că zilele acestei încep în oraș

Curse de autobuze

cari vor deservi distanțele: Regiment — Fabrica de Mucava — Școlile Normale.

„Soc. Rapid”

Străjerești

Adunarea șefilor de culb.

În zilele de 30 Aprilie și 1 Mai 1939 a. c. a avut loc în orașul nostru o adunare a șefilor de culb, alcătuită din delegați ai tuturor școlilor secundare din localitate. Fiecare stol de străjeri a trimis câte un șef de culb din fiecare centurie, adunându-se astfel la liceul „Petru Rareș” un număr de 38 elevi-străjeri.

Această adunare s'a făcut sub conducerea d-lui comandant de cohortă A. A. Rotundu, secundat de comandanții de stoluri: L. D. Roșc, dela liceul de băieți, Marin Trincă dela școala normală de băieți și profesorul de muzică D. David.

Scopul acestei adunări a fost întret: 1. unificarea metodelor de lucru în culb; 2. înfrățirea elevilor străjeri dela diferitele școli din localitate, prin viața în comun și 3. cunoașterea regiunii, prin ceea ce are ea specific ca dansuri naționale, cântece regionale, istoric.

Ședințele adunării au urmat după un program întocmit în vederile acestor scopuri și au fost urmărite de elevi-străjeri cu o impresionantă punctualitate și un tineresc avânt.

În program a figurat și vizitarea muzeului arheologic regional, unde străjerii și comandanții lor au fost primiți de către prea înimosul pr. C. Măse, — creatorul acestui muzeu, — care a dat luminoase lămuriri asupra trecutului preistoric al județului Neamț, ilustrate de bogăția obiectelor aflate în pământ.

Curs pentru comandante

de centurie. Legiunea de străjere a județului Neamț a organizat în orașul nostru un curs special de pregătire pentru comandante de centurie, conform ordinului Strajei Țării, Nr. 76.132/939.

Iau parte la acest curs un număr de circa 40 membre ale Corpului didactic, primar și secundar, dintre acele care n'au fost la centrul de inițiere dela Predeal.

Cursul va cuprinde 24 ședințe, de câte 3 ore și a început în ziua de 1 Mai a. c.

Programul cursului, alcătuit de către Straja Țării este predat de către comandante inițiate în mișcare străjerească. Urâm atât cursistelor cât și comandantelor conducătoare spor la muncă, voință bună și sănătate.

A P E L

Către toate căminele culturale, C. Preoți, d-nii învățători,

Pretori, Medici, Primari, Notari, Șefi de Post.

Pentru organizarea muncii de ridicare a satelor și orașelor românești, s'a făcut Legea Serviciului Social. Această lege obligă la muncă, pentru ridicarea Neamului și pentru folosul obștesc, pe toți acei care primesc vre-o retribuție de la Stat, Ținut, județ sau comună. Fiecare va lucra după pregătirea sa și atâta cât poate. Prin aplicarea în spiritul ei, a Legii Serviciului Social, nădăjduim că în curând aspectul vieții satelor și orașelor noastre să se schimbe mult în bine.

Pentru a o putea aplica însă, trebuie să cunoaștem și să ne pătrundem cu toții de principiile care stau la baza acestei legi. Legea Serviciului Social urmărește:

1. Cercetarea și cunoașterea realităților locale.
2. Solidarizarea problemelor și soluțiilor practice pentru ridicarea țării și generalizarea lor pe tot cuprinsul ei.
3. Muncă permanentă pentru ridicarea satului în toate laturile lui de viață.
4. Supravegherea sistematică.
5. Obligatorietatea tuturor la această muncă.

6. Unificarea în cadrul muncii Căminului cultural a tuturor strădanțiilor de ridicare a populației în cele patru laturi ale vieții: sănătate, muncă, minte, suflet.

Aici intră munca practică a străjerilor, a premilitarilor și a organizațiilor muncii de folos obștesc.

Aplicarea Legii Serviciului Social trebuie făcută într-o perfectă unitate de gândire, metodă și acțiune.

Organul de aplicare a Legii Serviciului Social este Căminul cultural, care trebuie să existe în fiecare sat.

La constituirea căminului județean Neamț, erau în județul nostru 31 cămine. S'au mai înființat de atunci și se înființează mereu, încât nădăjduim că în puțin timp, nu va rămâne sat care să nu fie încadrat într'un cămin cultural. Pentru organizarea legală și buna funcționare, facem căminelor culturale următoarele comunicări:

1. Se va aplica Legea Serviciului Social după regulamentul ei, pe care fiecare cămin l-a primit direct de la Fundație.

2. Se vor organiza, conform regulamentului, ținând seamă, mai ales, de cuprinsul articolelor: 112, 113, 114, 117, 118, 121, 122, 123 și 157.

Fiecare cămin va avea un președinte, doi vice-președinți, un director, secretar, casier, bibliotecar și sfatul cerut de regulament.

3. Fiecare cămin va comunica urgent, Căminului cultural județean, următoarele date:

- a). Denumirea Căminului cu explicațiile necesare.
- b). Data înființării căminului cu No. dosarului de la Fundație și a actului de autorizare.
- c). Memoriale de activitate, de la înființare până în prezent.
- d). O copie după inventarul căminului.
- e). Lista primului sfat.
- f). Lista sfatului actual, cu data alegerii.
- g). Propunerea unui director. El nu va face parte din sfat.
- h). Planul de muncă pe 1939.
- i). Lista fiilor satului (art. 6—128 din regulament.)
- j). O copie de pe bugetul anului 1939.

Fiecare comunicare se va face pe hârtie aparte și în trei exemplare pentru a se întocmi dosarul fiecărui cămin ce trebuie să existe la Serviciul Social, Regional și Căminul județean.

4. Se vor procura urgent toate registrele, după regulament, prin Fundație—București str. Cobălcescu 41— în schimbul sumei de 315 lei.

Stampilele se vor comanda de la monetăria națională.

5. Se vor abona obligator la revistele: Căminul cultural, Albina, Cărlărușul eșilor și Răbojul Căminului, când va apărea.

6. Se va înalta orice corespondență numai prin căminul județean.

7. Se va cultiva cu grijă pământul ce-l pun la dispoziție primăriele, pentru semănat plante textile.

8. Se va aranja un sediu al Căminului.

9. Se va da tot concursul ofensivelor sanitare întreprinse de Ministerul Sănătății.

10. Se vor cere totdeauna lămuririle necesare.

11. Se vor organiza cu atenție și seriozitate colportajul cărților și subsecția bunelor gospodine.

12. Se va răspunde la vreme și corect la orice date cerute de autoritățile superioare.

13. Ținutul Prut a intervenit la Subsecretariatul Presei și Propagandei pentru a se acorda reduceri căminelor culturale, la cumpărarea aparatelor de radiorcepție.

Vă vom aviza imediat ce vom primi o comunicare.

Pentru înființarea căminelor culturale, acolo unde încă nu există, comunică art. 93 și 94

din reg. pe care vrem să le vedem respectate în spiritul lor:

93. „Căminul cultural se înființează în urma unui indemn local luat de un grup de 10 intelectuali și gospodari fruntași sau în urma indemnului organelor Serviciului Social.

94. „Constituirea Căminului Cultural se face în prezența întregii obști a satului chemată de comitetul de inițiativă. La această constituire trebuie să asiste inspectorul județean al Serviciului Social, sau delegatul căminului cultural județean respectiv, însoțit cu 15 zile înainte de data fixată. Actele de constituire se fac conform instrucțiunilor Serviciului Social, numai pe formularele ce se vor cere din timp de la Căminul cultural județean, sau de la Serviciul Social, Direcția Căminelor Culturale.”

Date fiind binefacerile ce așteptăm de la aplicarea Legii Serviciului Social, pentru satele noastre, rugăm pe toți intelectuali și funcționarii să pornească cu toată încrederea, organizând satele în cămine culturale.

Nu ne îndoiți de interesul și înțelegerea pe care veți acorda-o, acum mai mult decât oricând, acestor salvatoare activități pentru ridicarea poporului. Spor la muncă!

Sănătate!

Directorul Căminului Cultural Județean.

Prof., Virgil Dobrescu

Inspector cultural al Județului Neamț.

M. Avadanei

Căminul cultural orășenesc

Sâmbătă, 29 Aprilie, s'a ținut în sala de consiliu a Primăriei, adunarea sfatului Căminului cultural orășenesc „Vasile Conta”, de sub președinția d-lui Alex. Gheorghiu. Cu acest prilej s'au constituit secțiile și subsecțiile căminului după cum urmează:

I. Secția „Cultura Sănătății”, sub conducerea d-lui dr. Alex. Comanță, având două subsecții: 1) subsecția sanitară, având în frunte pe însăși șeful secției și 2) subsecția educație fizică, de sub îndrumarea d-lui prof. Gh. Gheorghiu.

II. Secția „Cultura Muncii”, condusă de d-l prof. P. Popovici, și având următoarele diviziuni: 1) subsecția cooperatiei, dirijată de d. P. Popovici; 2) subsecția agricolă, condusă de d. inginer agr. Pănzaru; 3) subsecția crescători de vite, având în frunte pe d. dr. B. Celan, medic veterinar; 4) subsecția bunelor gospodine, condusă de d-na prof. Maria Șoarec; 5) subsecția apărarea pădurilor, îndrumată de d. ing. silvic Radu Iordache și 6) subsecția edilitară, condusă de d. Const. Vorel.

III. Secția „Cultura Minții”, de sub conducerea d-lui profesor V. Ghițescu, având următoarele subimpărțiri: 1) subsecția bibliotecii, condusă de d. prof. Victor Țăranu; 2) subsecția șezători, serbări, datini, de sub conducerea d-lui prof. V. Chirițescu; 3) subsecția corală și muzică instrumentală, dirijată de d. Alb. Cirillo; 4) subsecția conferințe, condusă de d. av. V. Șoarec; 5) subsecția prăznuirilor și comemorărilor, de sub conducerea d-lui prof. A. A. Rotundu; 6) subsecția expoziții, condusă de d. prof. Victor Savin; și 7) subsecția turistică, (călăuzirea vizitatorilor străini)—condusă de d. prof. Mihai Botez.

IV. Secția „Cultura Sufletului”, având în frunte pe Sf. Sa Preotul C. Matase. Acea-

stă secțiune va avea, deocamdată, două subdiviziuni: 1) subsecția grijii de biserică, cimitire, monumente religioase, condusă de către preoții parohi, în parohiile respective și 2) subsecția grijii de viața sufletească, de sub conducerea Sf. Sale preotului Manollescu.

Informații

— D-l prof. Panaite Popovici a fost ales Președinte al Consiliului de administrație al Federației locale, în locul d-lui Iie Săvescu, care a demisionat din această calitate, fiind confirmat de Inst. Naț. al Coop. ca Director al Federației, pe baza noului Legi a Cooperatiei.

— La adunarea generală a Institutului național al cooperatiei care se va ține în ziua de 15 Mai la București Consiliul de administrație al Federației locale a delegat să participe din partea unităților cooperatiste afiliate la Federație pe d-l prof. Panaite Popovici

Soc. Rapid

Angajează taxatori sau taxatoare pentru cursele de autobuze ce încep a circula în oraș.

A se adresa la birourul Cinema Regal

— Am pierdut buletinul dela Biroul Populației pe numele Stan Ioan, și-l declar nul în mâinile oricui.

De închiriat

Apartamentul dela etaj, din Bulevardul Emil Costinescu No. 7 compus din 4 camere, bucătărie, baie, cameră de servitor, cameră, pivniță, magazie de lemne și grădina cu pomi roditori.

A se adresa: Gh. Boiță, piața Tăchel Corbu.

Plecarea Colonelului Cretzulescu

În ziua de 1 Mai a. c. comanda regimentului „Răsboeni” a trecut dela d. col. Cretzulescu la d. col. Teodorescu.

În dimineața zilei, fostul comandant, predând comanda, a mulțumit ofițerilor, subofițerilor și trupe, pentru înțelegerea și devotamentul ce i-au arătat, pentru a păstra neștirbită fama și tradiția regimentului.

La ora 13, în cadrul unui banchet de rămas bun, la Cercul Militar, a vorbit d-l colonel Cretzulescu în cinstea și sănătate M. S. Regelui, marele și neobositul muncitor pentru propășirea țării. Muzica a intonat imnul Regal.

D-l lt. col. Nistor, ajutorul de comandant al Regimentului, a dus „legii și mulțumiri d-lui col. Cretzulescu, asigurându-l că ofițerii îi vor păstra cea mai frumoasă amintire și propunându-l ca președinte de onoare a Cercului Militar. Adresându-se apoi d-lui col. Teodorescu, li asigură de același devotament și neprecupețită muncă.

A mai vorbit d. Gh. Strat prim-președintele Tribunalului, iar d. col. Teodorescu închină în sănătatea fostului comandant, căruia îi urează deplină izbândă în noul post ce deține.

Cuvintele calde ale d-lui lt. col. Hâncu, din partea cercului de recrutare, poezia închinată sărbătorii lui de către lt. N. Nohai au creat o atmosferă de emoționantă despărțire, la care a răspuns sărbătoritul.

La ora 22, d-l colonel Cretzulescu, condus de ofițeri și muzică a plecat spre București. În dreptul cazarmei trenul a oprit, pentru a primi salutul Regimentului care ieșise în întâmpinare cu torțe aprinse și cu sunet de goarne.

Sub acest decor de noapte senină, de stele, de torțe și în sunet de gornști trenul și-a continuat drumul, în vreme ce batista albă a fostului comandant își flutura dragostea pe geamul vagonului, care-l ducea departe.

Rep.

Asociația deco. așilor de război cu „Bărbăție și Credință”

APEL

Decorații de război cu „Bărbăție și Credință” cât și toți toștii mobilizați grade inferioare, sunt invitați a se prezenta neapărat la sediul din strada Al. Lăpușneanu Nr. 25, în ziua de 10 Mai ora 9 fix de unde vor pleca în coloana de marș la catedrala orașului și apoi la defilare. Ținuta curată, având toate decorațiile puse, — de preferință costum național și basc.

Președintele Asociației,

Căpitan Ungureanu Mihai

Vice președinte,

I. Șerbescu

Perzându-se stampila băncii populare „Cetățuța”, din com. Români jud. Neamț. Se declară nulă în mâinile oricui s'ar gasi.

Președinte, Gh. Botezatu

Corpul Portărilor

Publicație de Vânzare

No. 1174

Anul 1939 luna Aprilie la 29 zile

Conform jurnalului Tribunalului Neamț Secția I No. 1210/939, se publică spre cunoștința generală că în ziua de 17 Mai 1939 dela ora 10 înainte se vinde prin licitație publică la fața locului, orașul Piatra-Neamț strada Cuza Vodă, averea mobilă care este urmăriță de noi cu Procesul Verbal No. 1144/936 proprietatea debitorului, Petru V. Jelesnicof, comerciant din Piatra-N. pentru plata sumei de lei 24.979, bani 90 capital, dobânzile legale dela 13 Noiembrie 1926 până la achitare, 4920 lei, cheltuieli de judecată, 1200 lei, cheltuieli de apel 810 lei, cheltuieli pentru ordinul de executare, 794 lei cheltuieli de astă dată precum și pentru cheltuielile ce se vor ivi, în baza deciziei judecătorești Urbane Oradla No. 16.976/926, ordonat la 17 Octombrie 1936 de Judecătoria Urbană Oradla și a sentinței apelative No. 9 dosar No. 164 932 a Tribunalului Bihor Secția II, pus 500 lei cheltuieli de judecată, după decizia civilă No. 84/938 a Curții de apel lași Secția II în favoarea reclamantel firme „Dumitru Giție flul, fabrica de mașini agricole și pluguri firma lugeș la Oradla, și care are averea mobilă se compune din 92 cotori pentru instalație de apă, 34 legături de sârmă pentru teluri, 50 colaci de sârmă galbenă circa 407 kgr., sârmă galbenă, circa 116 kgr. sârmă neagră, 27 colaci marl, sârmă neagră 3 colaci cablu sârmă de oțel, 132 greble de fier, 2500 sape, 140 lopeți de fier, 10 hârlețe de fier, 70 cazmale, 20 furci cu două coarne, 5 furci cu 6 coarne, 97 lazi cu cule de fier cu diferite dimensiuni, două lazi cu calele de cal, una ladă șuruburi rusești pentru cal, 36 role de tablă neagră, 5 transmisiuni, 32 legături șine groase pentru căruțe, 30 bucăți șine pentru căruțe.

Vânzarea se va face pe bani gata, iar taxele către Stat și Portărel privesc pe d-nii cumpărători.

Sef Portărel, (ss) I. I. Giuglea

Secretar, (ss) Indiscutabil

Dos. No. 7050/936.

CURS PENTRU COMAN-

DANȚII STRAJERI.

Vineri, 5 Mai a. c. s'a început un curs pentru pregătirea com. danților de centurie. Acest curs va dura 24 săptămâni și se va face sub conducerea d-lui comandant al cohortei, prof. A. A. Rotundu.

Participă circa 30 de membri ai corpului d.dactic.

Am pierdut buletinul dela Biroul Populației pe numele Aurora Roșc, și-l declar nul în mâinile oricui.

Laboratorul Vorel

Cumpără

FLORI ȘI FRUNZE DE LĂCRAMIOARE (MARGARITARELE).

Adunați crenguțe cu flori de lăcrămioare și le puneți la uscat pe jurnale curate, într'un loc ferit de praf sau de fum. La fel se vor usca și frunzele.

Florile sau frunzele uscate pe soba caldă sau la soare nu sunt bune.

Florile bine alese și bine uscate se plătesc 300 lei Kilogramul, iar frunzele 50 lei Kilogramul.